

getelor, pedepsitoriul neînțelepților, și spriginitiul săracilor, întăresce, înțelepțește-mi inima mea stăpâne, tu cuvinte al lui Dđeu dă-mi cuvânt; că iată eu nu voi opri buzele mele a striga cătră tine: îndură-te, miluiesce-mă pre mine păcătosul!

Deci de ar auđi Dđeu graiul meu acesta, și mi-ar aręta calea cea mântuitoare, prin care se ajunge la scopul binelui comun, atunci ași fi deplin vrednic de acea înaltă grație și încredere împărătesca, care m'au numit de episcop al eparchiei transilvane; atunci ca un credincios supus, ași puté mări nemuritoriul nume al atotpréluminatului împărat și rege al nostru Ferdinand, care părintéscă grije pórtă de toți supușii sei, poftind in tótă privința a-i noroci, arętându-se in insași faptă de adevărat părinte al supușilor sei, carele đic așa feliu de concesiuni face și așa feliu de lege întăresce, pentru care pre el, și numele lui, nu numai generația omenéscă ce acum vieză, ci și strănepoții timpurilor celor mai de pre urmă îl vor binecuvânta; deci cu dreptul putem đice despre un așa prea îndurat împărat: Mare e mărirea lui intru mântuirea nóstră, și din tótă inima a-i pofti: ca Domnul cu mărire și cu cinste să-l încununeze!

1791 art. 60.

Nu e nici unul nici dintre cei ce sunt, nici dintre cei ce nu sunt aicea de față, care nu ar scí, că sfințirea mea de astăzi de episcop al Transilvaniei este urmarea ostenelelor celor multe ale esceleției vóstre, care bine ați voit a le pune, încă dela începutul vėduviei scaunului episcopesc din Transilvania, inaintea preainaltului tron al c. regescei sale mării; esceleția vóstră vedeți astăzi ostenelele vóstre, cele in lucrul acesta puse, încoronate cu prea înalta regésca milă, și acestea tóte să ve fiă spre cea mai mare mângăiere și resplătire; érá cele mai departe urmări ale ostenelelor acestóra ale esceleției vóstre atárnă dela mine, dela mine đic, căci viitoriul eparchiei nóstre transilvane 'l-ați injugat cu persóna mea. Fiind eu inimicul viitórelor fágăduințe, ca cel mai aspru implinitoriu al jurământului și al datorințelor mele, inaintea feței bisericeii prea umilit rog pre esceleția vóstră, ca să binevoiți acéstă adevărată a mea mărturisire a o primí, ca semn de resplătire pentru înalta grație spre mine arętată; căci eu nu numai după câștigatele-mi mai de mulți ani convingeri, ci mai vėrtos și pentru aceea, căci esceleția vóstră din numėrosul cler al nostru pre mine m'-ați aflat vrednic de acéstă grea, însă și deschilinită dignitate, — lucrurile chiemărei mele așa le voi îndrepta și sėvėrși, încât vor puté fi spre folosul cel mai mare al bisericeii și poporului.